

ВЯСКОЎЦЫ ЧАКАЮЦЬ КАЛОДЗЕЖ

Хто дапаможа аднавіць драўляны навес на агульным аб'екце?

Вось ужо амаль год жыхары вёскі Коматава Гродзенскага раёна звяртаюцца ў мясцовы сельвыканкам з просьбай адрамантаваць калодзеж.

На першы погляд, сітуацыя не такая праблемная, бо аб'ект невялікі — усяго толькі зрабіць навес. А між тым для вяскоўцаў ён важны, бо многія карыстаюцца менавіта гэтай вадой.

Сапраўды, калодзеж патрабуе рамонту. Асабліва — навес, праз які відаць неба. Па словах **старасты Тамары КУЗЬМІЦКАЙ**, калодзежы ў вёсцы яшчэ даваенныя. На некаторых падворках ёсць свае, уласныя, але не ва ўсіх. Таму частка вяскоўцаў карыстаецца агульным. Магчыма, ён абнаўляўся, бо аснова яшчэ моцная — і драўляная абшыўка, і слупы, і калаўрот. А вось накрыўка і навес зніклі. Накрыўку вяскоўцы адрамантавалі самі — збілі некалькі дошак, выраўнавалі і паклалі на калодзеж замест старой, каб у ваду не трапляла лісце і ападкі. А вось навес без спецыяльнай падрыхтоўкі і будаўнічых матэрыялаў не асіліць.

— Ва ўсіх вёсках такія калодзежы за кім-небудзь замацаваны, а ў нас даваенныя, яны ні на чым балансе не лічацца, таму і адрамантаваць іх складана, — адзначыла стараста.

Наступны адказ жанчына атрымала ў мясцовым сельсавеце. Маўляў, гэта адкрытая крыніца для карыстання, хто-небудзь ваду забрудзіць, а адказваць прыйдзе сельвыканкаму. Агучваюцца і такі варыянт — засыпаць калодзеж, каб закрыць пытанне.

Аргументы слушныя, але і людзей можна зразумець. Калодзеж для некаторых вяскоўцаў — адзіная водная крыніца, іншай у іх няма. Таму на крайні варыянт людзі не пагадзіліся.

Фота Мікалая ЛАПІНА

Дапамогу ў мясцовай гаспадарцы жыхары пакуль не прасілі. Ды і ў сельвыканкаме не сталі падключаць СВК — і без таго часта звяртаюцца да кіраўніцтва па дапамогу. Такім чынам, «калодзежнае» пытанне пачало прабуксоўваць, у асноўным — з-за адсутнасці аб'екта на чыім-небудзь балансе.

Але месцічы не супакоіліся. Знайшлі на калодзежы інвентарны нумар. Аказалася, што аб'ект усё ж такі лічыцца на балансе сельскага Савета, праўда, як дэкаратыўны. Прасцей кажучы, гэта малая архітэктурная форма, раманта-

ваць якую за бюджэтныя сродкі не забаронена.

— У сельсавеце мне казалі, што ёсць і спонсар для такой мэты, — паведаміла Тамара Кузьміцкая. — Але калі ён распачне работу, невядома. Нібыта гэта дарога, бо аб'ект няпросты. Але ж калі паабяцалі, значыць, зробіць. Вось мы і чакаем.

А што з якасцю вады? Ці правяраюць калодзеж санітарныя службы? Стараста адказала, што вельмі рэдка, хацелася б, часцей.

Сапраўды, як ажыццяўляецца праверка вады ў грамадскіх калодзежах?

У аддзеле камунальнай гігіены Гродзенскага занальнага цэнтра гігіены і эпідэміялогіі маё пытанне выслухалі і паралі адправіць пісьмовы запыт кіраўніцтва цэнтра. Магчыма, яго разгледзяць і дадуць пісьмовы адказ. Але гэта ўжо будзе іншая тэма — пра якасць пітной вады.

ЦІ БУДЗЕ МЕСЦА ПАД СОНЦАМ?

Жыхаркі аграгарадка Верцялішкі дабіваюцца ўладкавання гандлёвай зоны

Як хутка жанчыны змогуць рэалізаваць сваю агародніну, пакуль невядома. Але ім прыйшлося звярнуцца ў розныя інстанцыі — ад райвыканкама да раённай газеты. І ўсё ж вырашэнне праблемы прыпынілася, хоць райвыканкам вынес сваю рэзалюцыю яшчэ два гады таму.

Дазвол на размяшчэнне гандлёвых месцаў існаваў з 2020 года. Менавіта тады Гродзенскі райвыканкам прыняў рашэнне аб уладкаванні месцаў для рэалізацыі тавараў, якія не адносяцца да прадпрымальніцкай дзейнасці. Быў вызначаны і канкрэтны адрас: вуліца Савецкая, 20. Але прадаваць там сваю агародніну мясцовым жыхарам не ўдалася, бо з гэтым месцам не пагадзіліся ў сельвыканкаме. Маўляў, гандлёвыя рады будуць размешчаны каля будынка (а гэта былі ўнівермаг), які займеў новага гаспадара. Наўрад ці яму спадабаецца такое суседства. Да таго ж прыватны гандаль, лічыць у сельвыканкаме, не пасуе знакамітаму населенаму пункту. У якасці кампрамісу прапанавалі новы адрас — мясцовы парк. Пры гэтым ніякіх гандлёвых радоў там не прадугледжвалася. Людзі маглі гандляваць на сваіх «прылаўках» альбо наогул «з зямлі», што недапушчальна па санітарных нормах. Такая пазіцыя выклікала незадаволенасць з боку жыхароў.

Як паведамілі ў Верцялішкаўскім сельвыканкаме, праблема не толькі ў згодзе мясцовай улады. Таму да яе вырашэння далучыўся шэраг службаў райвыканкама. Здаецца, выхад знайшлі ўдалося. У раённай газеце «Перспектыва» нядаўна была апублікавана план-схема месца гандлёвай зоны. Як адзначылі ў сельвыканкаме, згодна з новымі нарматыўнымі дакументамі яны не могуць распараджацца сваімі сродкамі, хоць павінны выступаць як заказчыкі. Цяпер шукаюцца магчымасці для фінансавання дадзенай інфраструктуры. Наколькі зацягнецца вырашэнне пытання, невядома.

А жадаючых стаць за прылавак няма. Толькі не за імправізаваны, а за сучасны, варты прапанаванай добрай прадукцыі.

КУДЫ ДЗЕЦЬ СМЕЦЦЕ?

Адсутнасць кантэйнераў вымушае людзей засмечваць наваколле

З такой праблемай прыйшлося асабіста сутыкнуцца падчас наведвання могілак у вёсцы Бершты Шчучынскага раёна. Паўстала пытанне: куды выносіць смецце? І калі траву ды галлё нека можна скласці на ўскрайку лесу, то як быць з пластыкам? Аказалася, што вакол могілак утварылася некалькі стыхійных звалак.

Кантэйнеры раней стаялі. Калі яны зніклі, невядома, толькі апошнія гады іх тут няма. Затое ёсць кучы смецця, якія выраслі якраз каля шылды аб забароне яго складзіраваць. Але куды яго несці? Не дамоў жа...

Дык чаму тут няма кантэйнераў? Як паведаміла **старшыня Астрынскага сельвыканкама Наталля ЛЕБЯДЗЕВІЧ**, мясцовая ўлада неаднаразова звярталася ў раённую жыллёва-камунальную гаспадарку з просьбай устанавіць кантэйнеры ля могілак. Але там нічога не абяцаюць з-за недахопу сродкаў.

Кантэйнерныя пляцоўкі ёсць толькі ля пагоста ў цэнтры сельсавета —

Астрына. Іх там нават некалькі. Што датычыцца Бершты, тут арганізаваны рэгулярны вывоз смецця жыллёва-камунальнай службай.

Але навошта ставіць шылду аб забароне, калі адтуль смецце вывозіць-

ца? Здаецца, можна было б адвесці пад гэтыя мэты пэўны ўчастак і нека яго вызначыць на мясцовасці. Сапраўды, у некаторых населеных пунктах сельскага Савета ёсць пляцоўкі для смецця каля могілак. Гэта тры бетонныя сценкі з цэментнай падлогай. Але з такіх пляцовак, як высветлілася ў гутарцы, камунальнікам складана вывозіць смецце.

— З аднаго боку, санітарныя нормы быццам бы выкананы, але з другога, з тэхнікай немагчыма і падступіцца да смецця і грузіць яго трэба ўручную. А вось стыхійныя кучы «Амакатору» грузіць зручна, — патлумачыла старшыня сельвыканкама. — Як правіла, больш смецця збіраецца ў дні масавага наведвання могілак, на-

прыклад, на Радаўніцу. І ў Бершты, я ведаю, людзі разам са старастам чысцяць тэрыторыю, высякаюць кусты. Іх альбо спальваюць, альбо складзіруюць для вывазу.

Сапраўды, расліннае смецце, напрыклад, тыя ж карчы і галіны, можна проста спаліць. Гэта не забараняецца, паведамілі ў абласным упраўленні МНС. Рабіць тое трэба на бяспечнай адлегласці ад будынкаў і ляснага масіву

ў бязветранае надвор'е, абкапаўшы месца вогнішча. Можна выкарыстоўваць металічную бочку, гэта яшчэ больш бяспечна. Ва ўсякім разе, такі падыход дазволіць значна мінімізаваць колькасць смецця. А пластыкавыя вырабы — скласці ў мяшкі і чакаць прыезду пагрузчыка. Для старасты і вяскоўцаў задача нескладаная, а вынік будзе відавочны.

Маргарыта УШКЕВІЧ, фота аўтара.

МЯСЦОВАЕ САМАКІРАВАННЕ

РЭГІСТРАЦЫЙНАЕ ПАСВЕДЧАННЕ № 15

ад 17 лютага 2009 года выдадзена

Міністэрствам інфармацыі Рэспублікі Беларусь.

Заснавальнікі: Савет Рэспублікі Нацыянальнага сходу Рэспублікі Беларусь, Палата прадстаўнікоў Нацыянальнага сходу Рэспублікі Беларусь, Рэдакцыйна-выдавецкая ўстанова «Выдавецкі дом «Звязда».

Выдавец — Рэдакцыйна-выдавецкая ўстанова «Выдавецкі дом «Звязда»

Дырэктар — галоўны рэдактар **КАРЛЮКЕВІЧ**

Аляксандр Мікалаевіч.

www.zviazda.by

e-mail: info@zviazda.by

(для зваротаў): zvarot@zviazda.by

АДРАС РЭДАКЦЫІ:

220013, г. Мінск, вул. Б. Хмяльніцкага, 10а.

КАНТАКТНЫ ТЭЛЕФОН 311 17 35;

e-mail: info@zviazda.by

Газета адрукавана ў Рэспубліканскім унітарным прадпрыемстве «Выдавецтва «Беларускі Дом друку». ЛП № 02330/106 ад 03.04.2009. 220013, г. Мінск, прасп. Незалежнасці, 79/1.

Тыраж 14.804.

Нумар падпісаны ў 19.30
24 мая 2022 года.